

Парохъ: προηγъ: I-η, II-α, III-η, συζъ: оп-а-лъ бѣхъ καὶ τ. λ.
(βλέπε τὸ βοηθὸν ρῆμα) = εἶχον ὀργώσει.

Парохъ: πρὸ πολλοῦ, I-η, II-α, III-η, συζъ: ми-ль съмъ билъ,
(ἔχω ὑπάρξει πλύνεις) κ. τ. λ.

Мѣлъ: ἀδρъ: I-η, II-α, III-η, σузъ: 1) ми-щжъ, 2)-щешь, 3)-ще,
1)-щемъ, 2)-щете, 3)-шактъ.

Мѣлъ: προηγъ: I-η, II-α, III-η, σузъ: ще бждж болъ κ. τ. λ.
(βλέπε τὸ βοηθὸν ρῆμα) = θὰ γείνω κειντήσας.

Τυποτακτικὴ

Η ἔγκλισις αὕτη σχηματίζεται ἀπαλλάχτως τῇ ὀριστικῇ προτιθεῖσα πρὸ ἔαυτῆς τοὺς συνδέσμους, ακο κ. τ. λ. ὡς ἐρέθη, καὶ μὴ ἔχουσα ἐν χρήσει μόνον τὸν μέλ: ἀόριστον καὶ τὸν μέλ: προγράμμενον, ἀπὸ δὲ τοῦ ὠρισμένου μέλλοντος ἀποβάλλουσα τὸ ζητεῖσα. Η ἔγκλισις αὕτη ἀπὸ τοῦ ὠρισμ: μέλλοντὸς τῆς σχηματίζει παρατατικὸν π. χ. ἀπὸ τοῦ ακο ομίη, σχηματίζει ακο ομιθхъ,-юще κ. τ. λ. οὖτω καὶ τὰ: ακο съорѣхъ, αко убодѣхъ, ако сгънѣхъ, ако научѣхъ, ако завъртѣхъ, ако повикахъ, ако отбркаляхъ, κ. τ. λ.

Τυποθετικὴ.

Енестъ: I-η σузъ: 1) ми-й-вамъ, 2)й-вашъ, 3)и-ва, 1)й-вами,
2)й-те, 3)й-ватъ, (πλύνοιμι ἄν).

” ” ” 1) оп-а-вамъ, 2)а-вашъ, 3)а-ва, 1)а-вами,
2)а-вате, 3)а-ватъ, (όργόνοιμι ἄν).

” II-α σузъ: 1) върт-ѣ-вамъ, 2)ѣ-вашъ, 3)ѣ-ва,
1)ѣ-вами, 2)ѣ-вате, 3)ѣ-ватъ, (γυρίζοιμι ἄν)

” ” ” 1) уч-вамъ, 2)-вашъ 3)-ва, 1)-вами 2)-вате,
3)-ватъ, (μανθάνοιμι ἄν).

” III-η, σузъ: 1) вик-вамъ, 2)-вашъ, 3)ва, 1)-вами
2)-вате, 3)-ватъ, (χράζοιμι ἄν).